

Майстер ковальсько-механічного цеху пасажирського вагонного депо Ковель Микола ОСТАП'ЮК: "Неможливо погано робити улюблену справу"

У колективі пасажирського вагонного депо Ковель, де трудиться понад півтори тисячі осіб, не знайдеться жодної людини, яка б засумнівалася у професійних здібностях Миколи Остап'юка. Колеги вважають, що майстру ковальсько-механічного цеху під силу будь-яке завдання. Сам Микола Михайлович з цього приводу висловився доволі лаконічно: "Неможливо погано робити улюблену справу".

Коли робота – задоволення

Народився Микола Остап'юк 1961 року в селі Слобода Коломийського району Івано-Франківської області. По закінченні школи, коли треба було визначитися із майбутньою професією, за порадою матері вступив до Чернівецького технікуму залізничного транспорту (нині коледж) на спеціальність "вагонне господарство". Після закінчення навчального закладу доля закинула його в Ковель. На Волинь юний Микола поїхав за своєю нареченою, з якою вчився в одній групі. Та на залізницю Микола Остап'юк потрапив не відразу. До 1985 року здобував досвід, працюючи в структурі промислового гіганта "Ковельсьільмаш". З 1985 по 1997 роки працював монтером колії.

У пасажирське вагонне депо Микола Михайлович потрапив із "благословення" заступника начальника депо з ремонту Миколи Панченка. Два тижні попрацював бригадиром і став майстром. Зараз у підпорядкуванні Миколи Остап'юка майже 50 осіб. Це – один із найбільших цехів у депо.

Під його керівництвом цех виготовляє понад 200 найменувань складних деталей і вузлів для ремонту пасажирських вагонів,

а якщо рахувати і дрібні деталі, то загалом набереться понад півтисячі. З цього переліку майже 80 найменувань виготовляється з поліаміду, що використовується для деталей тертя. І цей перелік постійно збільшується, бо у депо самотужки виготовляють деталі, якщо такі не надходять централізовано. Свого часу, наприклад, депо почало виготовляти навіть санвузли з нержавіючої сталі для пасажирських вагонів. Завдяки такому виробництву залізниця заощадила чимало коштів, бо на момент виготовлення собівартість одного унітаза була вчетверо нижчою від аналогів із Дніпропетровська.

Ще однією заслугою Миколи Остап'юка є те, що депо першим освоїло методику ремонту вагонів зі збільшенням міжремонтного пробігу. Якщо раніше міжремонтний пробіг вагонів становив 300 тис. км, то завдяки методу напилення спеціального порошку на деталі тертя міжремонтний пробіг збільшив-

ся до 450 тис. км. Нелегко було опанувати цю технологію, але коли усе вдалося, то за консультаціями до Ковеля прибули "гінці" з пасажирських вагонних депо Львів і Жмеринка.

– Зараз до нас починають повертатися вагони, які ми ремонтували за новою технологією, і, що цікаво, цей рухомий склад у прекрасному стані, – стверджує Микола Остап'юк. – Багато деталей, які ми зміцнювали, придатні для подальшої експлуатації. Але щоб деталь служила довго, треба суворо дотримуватися технології і контролю якості. Є для цього відповідні інструкції, технології, а в моєму цеху ще одним "контролером" є совість і усвідомлення кожним працівником особистої відповідальності за якість. У цьому плані я щаслива людина, бо колектив мене не підводить.

Хто стверджує, що керувати легко, той помиляється, – розмірковує Микола Михайлович. – Усі люди різні, а тому треба відчувати кожного і до кожного знайти підхід: когось треба насварити, когось – похвалити чи заохотити.

Важливо також відчувати підтримку керівництва депо, бо в кінцевому варіанті всі ці чинники позитивно впливають на атмосферу в колективі і на якість роботи.

Хобі для відпочинку...

Розмовляючи з досвідченим майстром, який десятки років працює з металом і пластмасами, випадково дізнався, що Микола Остап'юк ще й столяр від Бога. Весь свій вільний час він присвячує столярній справі. У домашній майстерні він виготовляє вікна, двері, журнальні столики, крісла, рамки для ікон та картин. Йому достатньо лише поглянути на будь-який виріб із дерева, і він може його відтворити. Тому всі меблі у будинку він виготовив самотужки – у своїй майстерні.

– Працюючи з деревом, відпочиваю,

– розповідає пан Микола. – Найбільше люблю працювати з деревиною дуба, ясеня і вільхи. Вони мають гарну структуру, легко піддаються обробці, і зрештою саме цієї деревини чи не найбільше у волинських лісах.

Своє захоплення Микола Остап'юк пояснює спадковістю, адже його батько був теслю і умів зробити з дерева все, що завгодно. Щоправда, Микола не переймав у батька досвіду роботи з деревом – на це у нього не було часу. У 14 років пішов навчатися, далі – армія і переїзд до Ковеля. Захоплення проявилось цілком випадково: коли приїхав провідати матір, побачив батьків старенький верстат, що потребував ремонту. Коли ж його відремонтував, то вирішив випробувати, налаштувати. Випробування старого верстата стало першим кроком в освоєнні столярної справи.

... А спів – для душі

Крім столярства, Микола Михайлович має ще одне заняття для душі – співає в церковному хорі. До речі, співати він також почав цілком випадково. Щовихідних і під час свят ходить до церкви. Якось після недільної літургії регент попросила кількох людей піднятися на хоровий балкон. Серед них був і Микола Остап'юк.

– Коли я піднявся на хори, мене переповнювали сильні емоції, – розповідає Микола Михайлович. – Ми заспівали, і мені це сподобалося. Сподобалося, мабуть, і регенту, бо поки що "терплять" мій спів. Проте одних лише здібностей у цьому випадку недостатньо. Не кожна людина зможе і захоче співати в церковному хорі. Це дуже непросто пояснити. Мабуть, треба душею прагнути до Бога, і церковний спів – це теж шлях пізнання глибин віри. Треба цим жити.

Дмитро ПЕЛИХ
Фото автора

Висока напруга спортивних змагань

В енергетиків – непроста і дуже відповідальна робота, яка вимагає спеціальних знань, злагоджених дій і суворої дисципліни. Цікаво, що ці якості працівники Львівської дистанції електропостачання "відпрацьовують" навіть на дозвіллі, скажімо, у спортивних змаганнях, які часто відбуваються у цьому підрозділі з ініціативи профспілкового комітету. От і нещодавно львівські енергетики влаштували турнір, присвячений Дню фізичної культури і спорту.

– Цього року у наш колектив прийшло багато молоді, – розповідає голова профкому Львівської дистанції електропостачання Володимир Пастернак. – Тому, як кажуть, навіть обставини вимагають подбати про активне і корисне дозвілля колективу. Практично всі наші працівники охоче займаються спортом. І не лише футболу, а й тенісом, шахами, шашками. Головне, що така можливість на підприємстві справді є. До Дня фізичної культури і спорту з ініціативи начальників цехів було вирішено провести турнір із міні-футболу за титул чемпіона дис-

танції. У Львівському спорткомплексі "Локомотив" нам надали чудову можливість провести змагання. Турнір пройшов 6 вересня після закінчення робочого дня і тривав із п'ятої до сьомої години. Участь у ньому взяли шість команд, які представляли наші райони контактної мережі в Городку, Красному та Львові, а також район електропостачання Львів, дорожно-технічну лабораторію та ремонтно-ревізійний цех. На жаль, з об'єктивних причин участь у змаганнях не змогла взяти команда з Мостиськ, яка теж виявила бажання позмагатися.

Мені надзвичайно приємно, що капітанами більшості команд стали саме начальники цехів, які брали безпосередню участь у змаганнях. Особливо хотілося б відзначити хороших фахівців і завзяятих шанувальників спорту Петра Баруха

– начальника району електропостачання Львів, Ореста Муринця – начальника району контактної мережі Городок, Романа Сендегу – начальника району контактної мережі Красне.

Без перебільшення можна ска-

зати, що всі футбольні матчі були сповнені видовищної гри та спортивної напруги. Довершили атмосферу спортивного свята бурхливі емоції уболівальників, яких чимало прибуло на турнір, аби підтримати команду свого цеху.

За результатами змагань перше місце і титул чемпіона дистанції з міні-футболу виборола команда району електропостачання Львів, друге місце посіли футболісти району контактної мережі Городок, третій результат здобули енергетики району контактної мережі Львів. Кращі команди відзначили грошовими преміями. Крім того, чемпіони отримали в нагороду чудовий кубок, а призери – почесні грамоти.

Спілкувався
Олександр ГЕРШУНЕНКО
На фото: команда Львівського району електропостачання – переможець турніру

ЗАСНОВНИКИ:
управління Львівської залізниці та дорпрофсож
Ресстраційне свідоцтво
КВ № 1252.
Редактор
Ігор ПАРАШАК
тел. 226-32-97
факс. 226-41-83
Заступник редактора
Андрій ВЕЗДЕНКО.....226-26-10

Відповідальний секретар
Галина КВАС.....226-25-67
Кореспонденти:
Орися ТЕСЛЮК.....226-32-03
Ольга ПАДКОВСЬКА.....226-01-65
Дмитро ПЕЛИХ.....226-36-23
Олександр ГЕРШУНЕНКО.....226-37-83
Оксана ПОДОЛЬСЬКА.....226-39-34
Коректор Андрій КОСЮРА.....226-37-80
Бухгалтер Тетяна АНДРУШКО.....226-46-80

Львівський ЗАЛІЗНИЧНИК

Адреса редакції: 79000 м. Львів, вул. Гоголя, 1.
E-mail: lz@railway.lviv.ua
ГС ДТГО "Львівська залізниця"
Р/р 260000092670
Код ЄДРПОУ 20851444 МФО 325956
ЛФ АБ "Експрес-Банк"

Індекс газети 30223.
Виходить щоп'ятниці.
Тираж 36 696.
Замовлення 1504.
Зверстано у комп'ютерному центрі редакції газети "Львівський залізничник".
Комп'ютерна верстка
Антонна БЕГЛЯРОВА ..... 226-38-15.
Склад редакційної колегії:
Ігор Парашак, Андрій Везденко, Орися Теслюк, Галина Квас, Олександр Гершуненко.

Точка зору авторів може не збігатися з позицією редакції.
Передрук текстових чи візуальних матеріалів газети можливий лише з письмового дозволу редакції.
Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати надіслані матеріали. Рукописи та листи авторам не повертаються.
При цитуванні посилання на газету "Львівський залізничник" обов'язкове.
Газету віддруковано у "Видавничому Домі "Високий Замок".